De Krekel en de Jaguar

Paul Middellijn

bron
Paul Middellijn, *De Krekel en de Jaguar*. Met illustraties van Marjo Hofmann. Stichting Projekten Protestants Christelijk Onderwijs Suriname, z.p. [Paramaribo] 2005

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/midd054krek01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

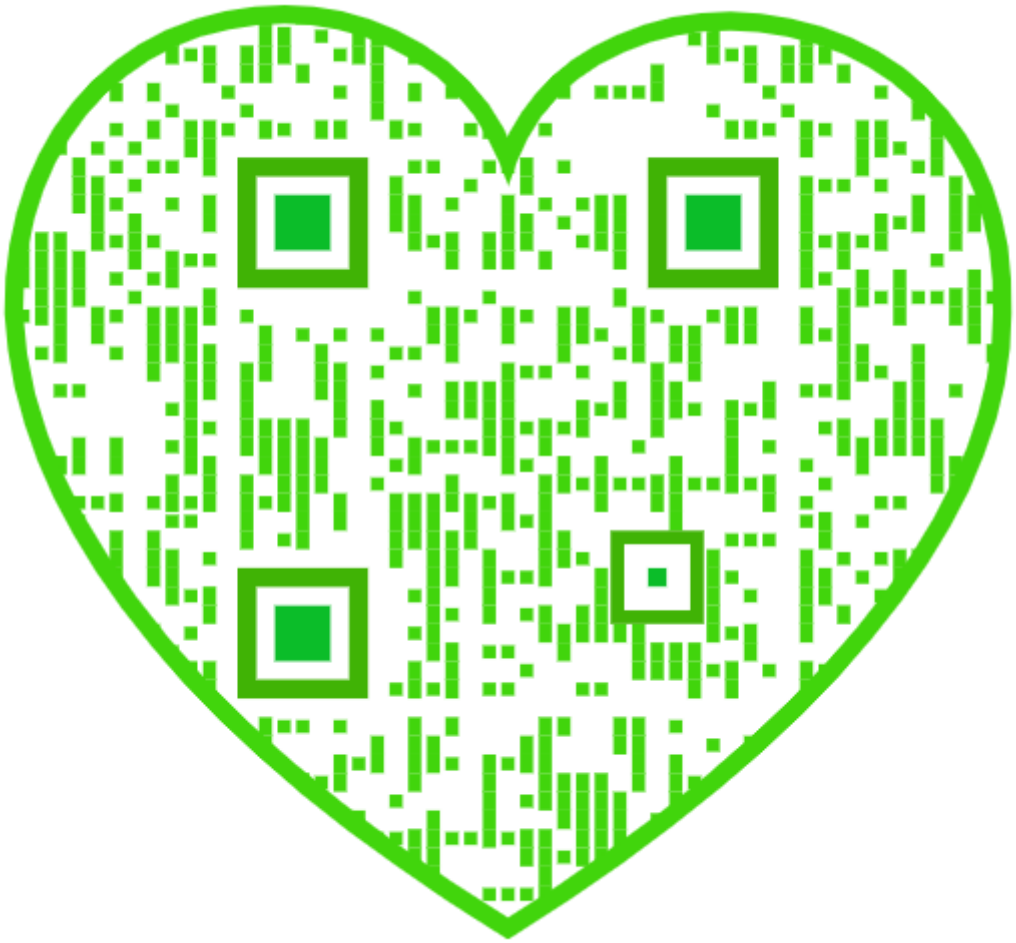

[De Krekel en de Jaguar]

Het was een warme dag in het grote bos.
En koning jaguar was al heel vroeg onderweg.
Maar hij was in een slecht humeur, want hij had nog niks gegeten.

‘Klein hapje gisteren, klein hapje eergisteren.
En waaaar blijft nu mijn eten voor vandaag?
Hmmm. Ik heb honger en mijn buik doet ook al zo'n pijn’.

Plotseling stond hij oog in oog met een enorme krekel.

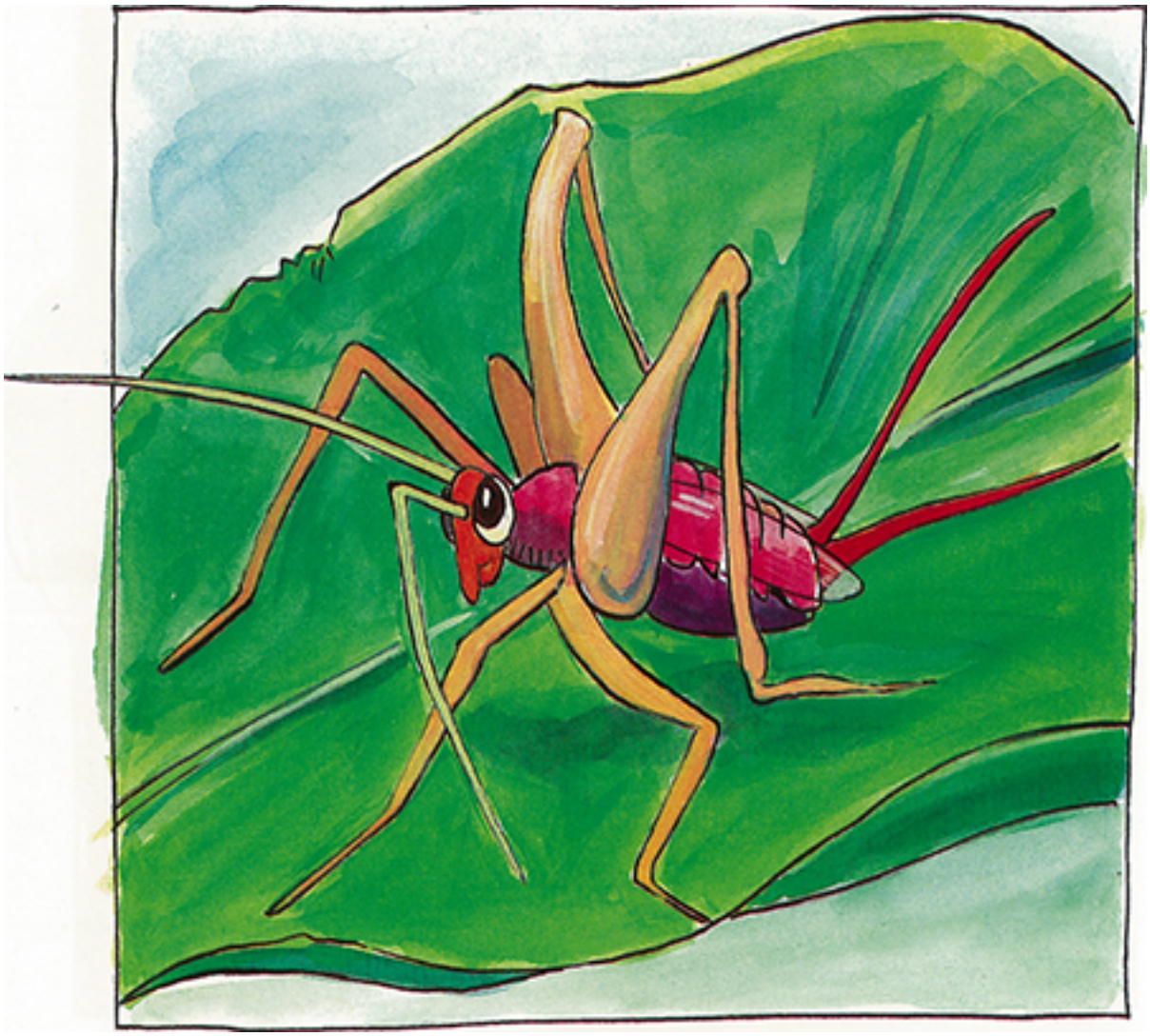

Nee! Niet zomaar een krekel. Dit was een Kri-Kra-Krekel, koning van de zesvoeters.
Een deftige dame hoor!

‘Maak plaats voor de koning van de dieren, krekeltje!’

‘Pardon? U bent niet mijn koning, maar koning van de viervoeters!’

‘Wat zeg je daar!. Heb je geen respect, krekeltje?
Ik kan je met een klap vermorzelen.
Pats en het is klaar!’

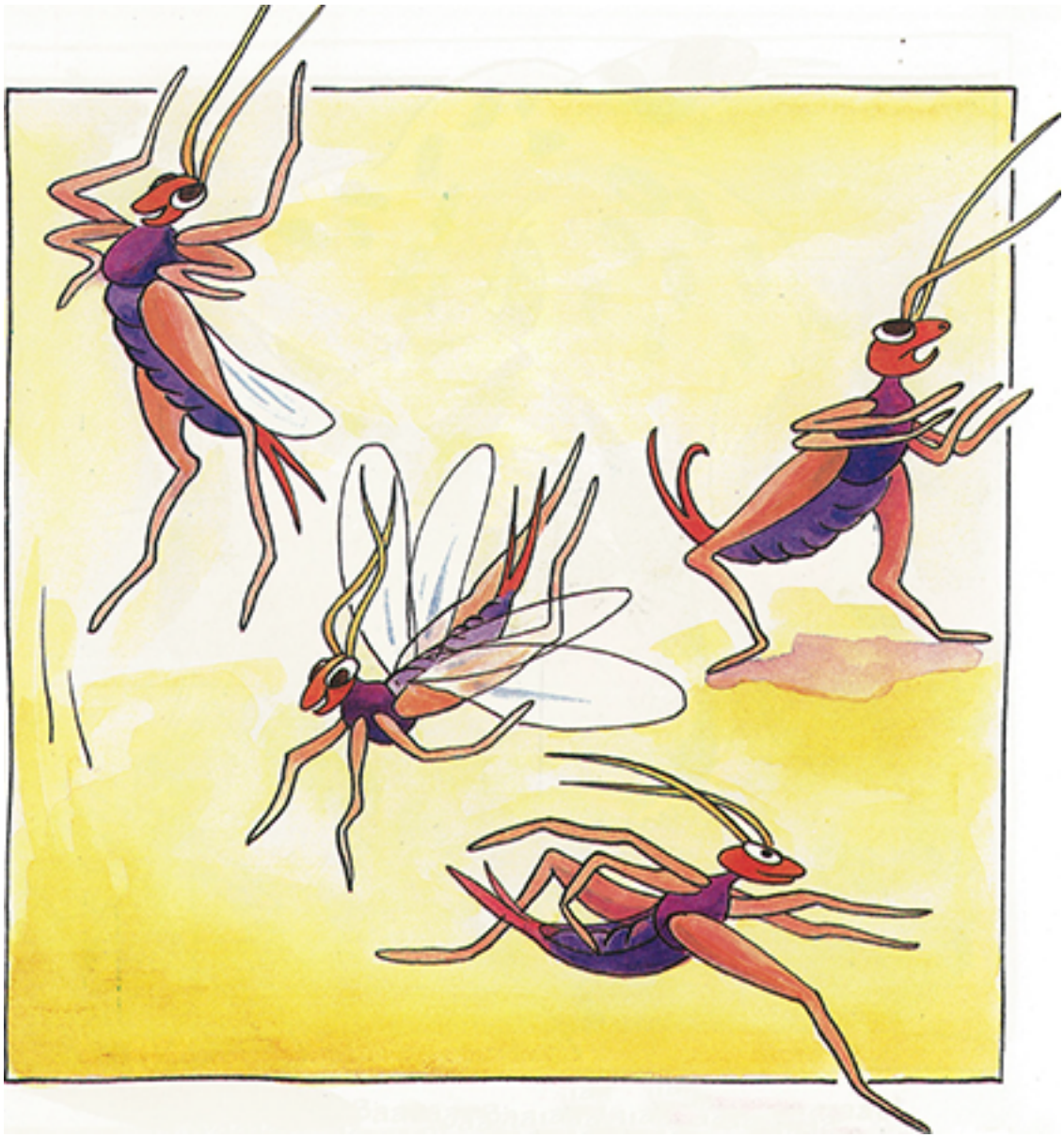

‘Ik kan springen, ik kan vliegen, ik kan lopen. Ik kan rennen, ik kan zingen!
En jij, jij kan andere dieren bang maken. Maar dat is toch geen kunst?’

‘Groooaaa! Wel zeg je me nou! Grote mond? Ik geef je zo een dreun, dat je aan de andere kant van de wereld terecht komt!’

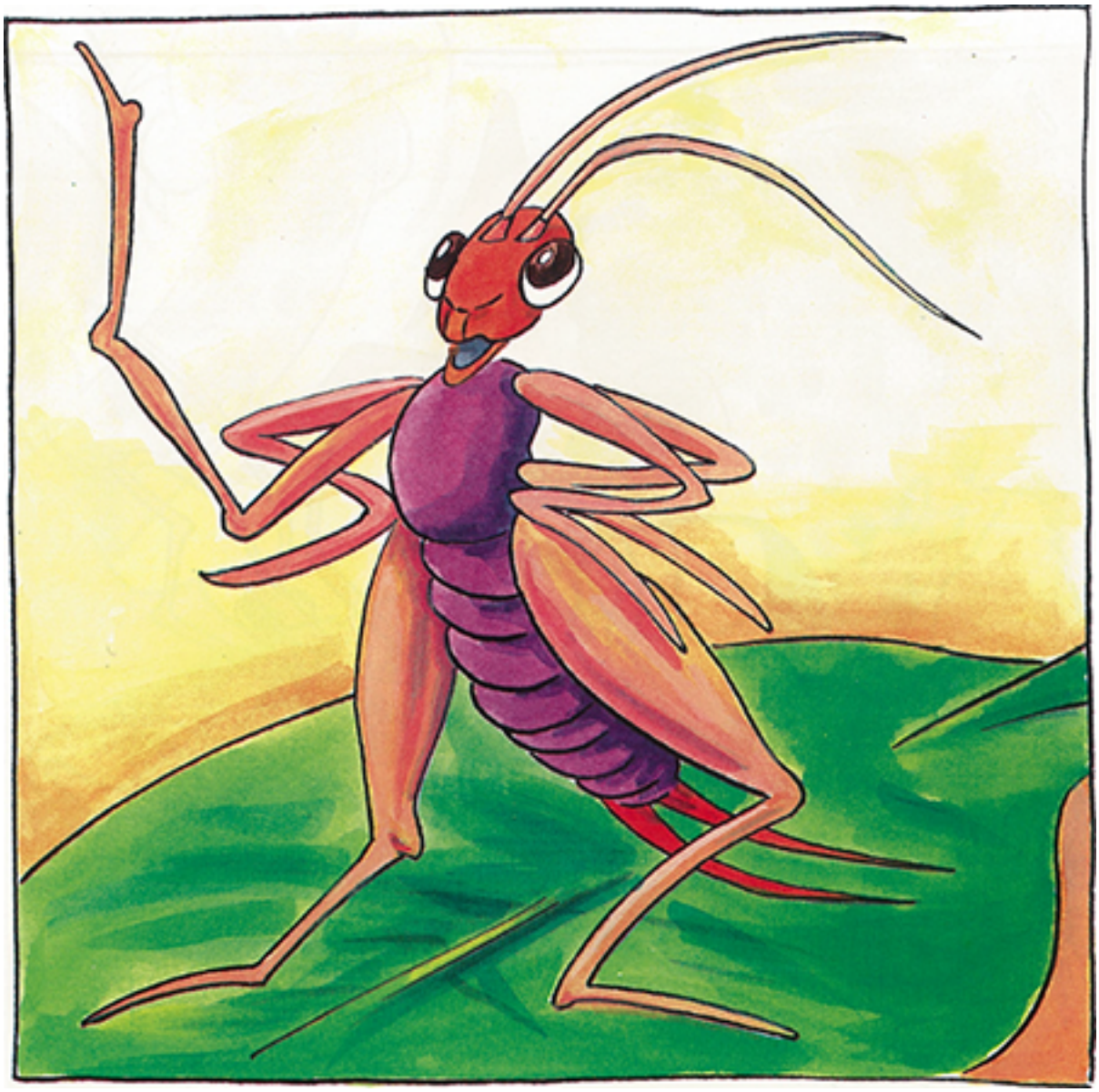

‘Moet je horen, Baas. Even wachten, wat een geraas!
Ik heb een voorstel. Samen met alle zesvoeters, versla ik jou met al de viervoeters, binnen één minuut!’

‘Jij durft. Kom maar op! Nu! Direct!’

‘Nee, heer Jaguar. Ik kom samen met de zesvoeters en jij samen met de viervoeters morgenochtend bij de rivier. Klaar?’

‘Weet je wel wat je doet? Ik ben wel heel sterk hoor.
Aansteller! Maar ik wacht wel tot morgen!’

‘Ho ho ho. Nog iets! Als u wint, dan bent u ook mijn koning.
Maar als wij winnen, mag u nooit meer een grote mond hebben tegen kleintjes zoals ik!’

‘Ha ha ha! Ga maar vast slapen en doe een gebedje.
Voor mij wordt het een pretje. Uit de weg! Je zal het weten.
Nu moet ik eerst iets eten!’

De volgende ochtend stonden ze klaar!
Pingo's, herten, schapen, zwijnen en konijnen!
Jaguar voelde zich machtig. De apen vonden het prachtig.

‘Waar blijven ze nou, die bangerikken?’
De zesvoeters zijn nergens te zien.
‘Stil, anders laat je ze schrikken.’

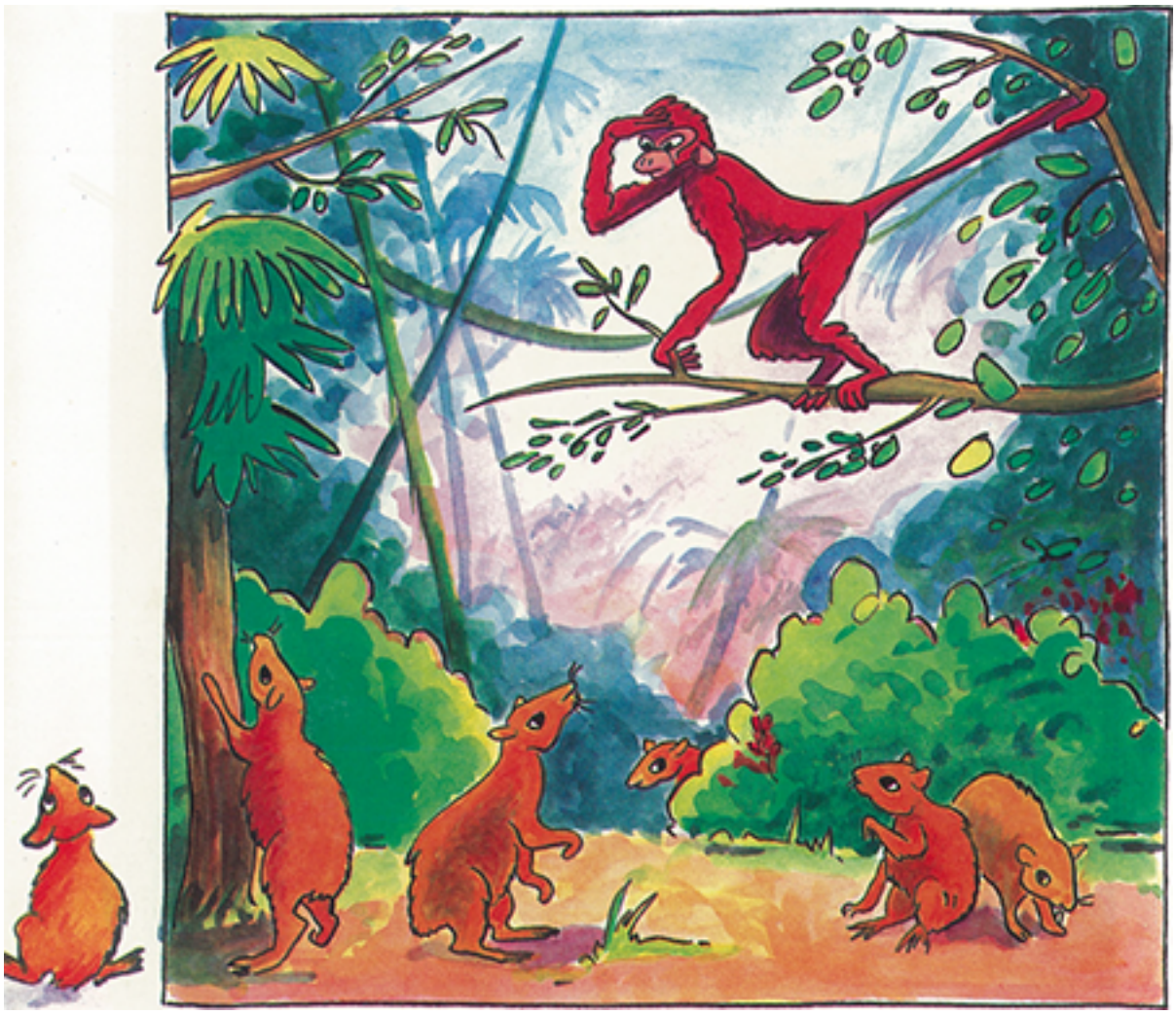

‘Zeg a-apie zie jij iets?’
‘O nee... o nee... ik zie nog niets!’

Die komen niet, ze zijn dus bang!

‘Het wachten duurt mij veel te lang’

‘Wat is dat? Het wordt donker. Ik zie niets meer!’

Niemand had ze gehoord. Maar plotseling waren ze daar.
Ze vielen uit de bomen, klommen uit de bast.

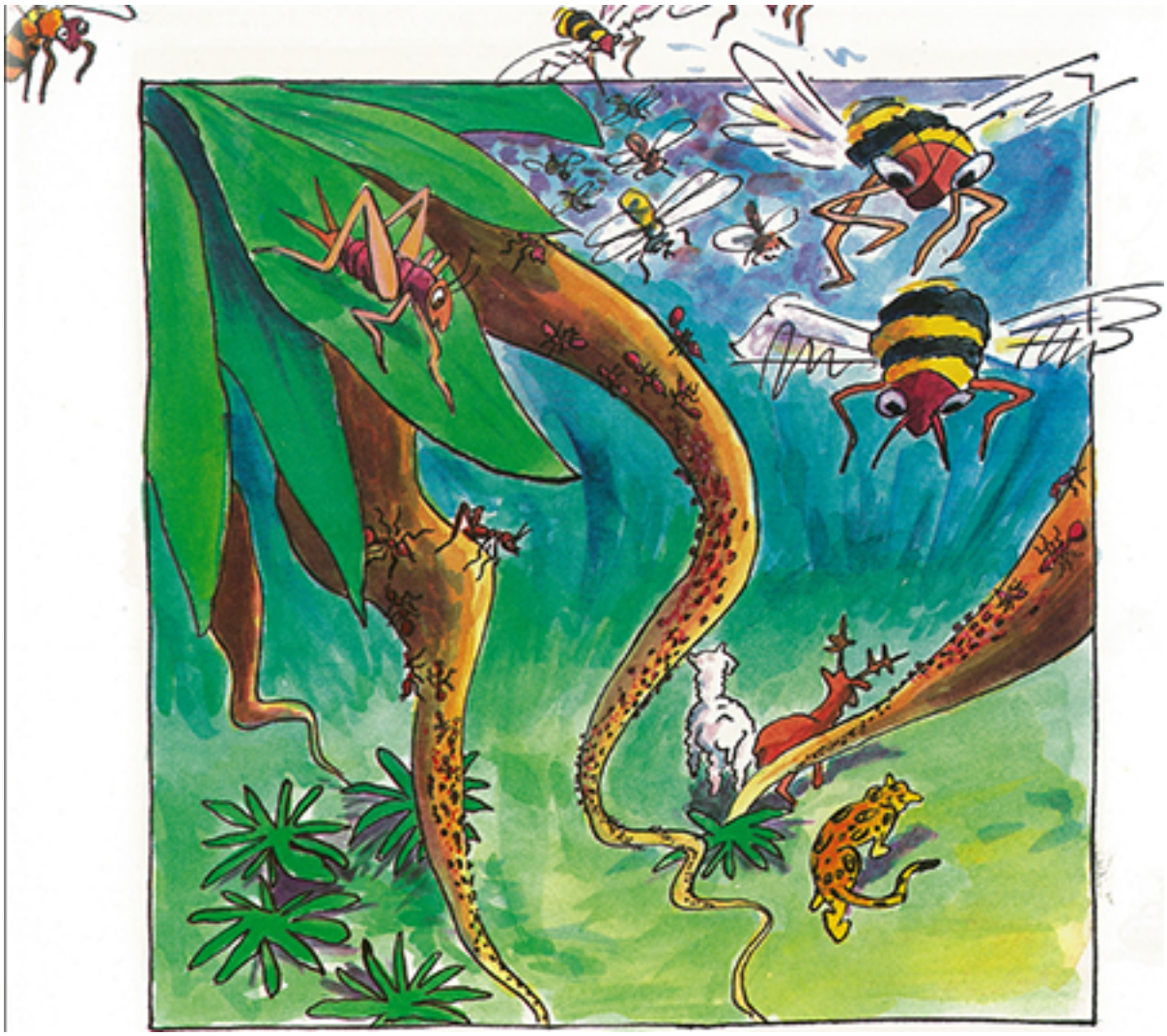

Kleine, grote, zwarte, rode mieren en nog veel meer andere dieren.

Ze beten in alles wat ze zagen. Van onder en van boven, van links, van rechts en van opzij. Ze beten, ze prikten, ze knepen, ze knipten.

Ze beten in hun lippen, prikten hun tong, kropen in hun oren, op hun benen, tussen hun tenen. Ze gilden van de pijn en vonden het niet fijn.

Hier een hap en daar een beet.
Hier een prik en daar een steek!
Oh oh oh, ik hou het niet meer uit.
Met duizend bijen op mijn snuit.

‘Ik geef me oh oh oh, ik geef me over, het is gebeurd, we zijn verscheurd.
Ik kan er niet meer tegen, ik kan me niet bewegen.’

‘Okee, okee, ik heb verloren.
Jij hebt gewonnen...
Alsjeblieft.’

En met een duik sprongen alle viervoeters achter hem aan.
Ze bleven net zo lang onder tot alle kleine diertjes boven kwamen drijven.

Na een tijdje kwamen ze één voor één aan land. Jaguar lag stilletjes aan de kant. Hij had geleerd dat kleintjes samen heel veel kunnen.

De jaguar had spijt. Daarom werden ze weer vriendjes.
Twee dagen later was er een groot feest.

De grote en de kleine,
de dikke en de dunne
de rechte en de kromme,
samen zijn wij sterk, samen aan het werk.

Paul Middellijn, ***De Krekel en de Jaguar***